

Shavuos

SOURCE SHEETS

COMPILED BY
RABBI DAVID SEDLEY

SHAVUOS IN THE BIBLE

1 Vayikra 23; 16 - 21

(טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שָׁבָּתוֹת תְּמִימַת תִּהְיֶינָה:

(טז) עַד מַמְחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה':
(יז) מִמוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שָׁנַי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת תִּהְיֶינָה חֶמֶץ תֵּאָפִינָה בַכּוֹרִים לַה':

(כא) וּקְרַאתֶם בְּעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:

(15) You shall count for yourselves from the day after Shabbat, from the day when you bring the Omer of the waving, seven weeks, they shall be complete.

(16) Until the day after the seventh week you shall count, fifty days; and you shall offer a new meal-offering to G-d.

(17) From your dwelling places you shall bring bread that shall be waved, two loaves made of two tenth-ephah, they shall be fine flour, they shall be baked leavened; first offerings to G-d

(21) You shall convoke on this very day, there shall be a holy convocation for yourselves, and you shall do no laborious work. It is an eternal decree in your dwelling places for your generations.

2 Devarim 16; 9 - 12

(ט) שִׁבְעָה שָׁבָּעַת תִּסְפֹּר לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בַּקֶּמֶה תִּחַל לְסַפֵּר שִׁבְעָה שָׁבָּעוֹת:
(י) וְעָשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לַה' אֶ-לֶקֶיךָ מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ ה' אֶ-לֶקֶיךָ:

(יא) וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי ה' אֶ-לֶקֶיךָ אֶתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוּם וְהֵאֲלַמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֶ-לֶקֶיךָ לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם:
(יב) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׂמַּרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

(9) *You shall count seven weeks for yourselves; from when the sickle is first put to the standing crop shall you begin counting seven weeks.*

(10) *Then you shall observe the festival of Shavuos for G-d, your G-d; the voluntary offerings that you give should be commensurate with how much G-d, your G-d will have blessed you.*

(11) *You shall rejoice before G-d, your G-d; you, your son, your daughter, your slave, your maidservant, the Levite who is in your cities, the convert, the orphan and the widow who are among you, in the place that G-d, your G-d, will choose to rest His Name.*

SHAVUOS AS ATZERES

3 Bamidbar 28; 26

וּבְיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה' בַּשָּׁבְעִתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

On the day of the first fruits, when you offer a new meal-offering to G-d on your Festival of Weeks, it shall be a holy convocation to you; you shall not do any laborious work.

4 Lekach Tov Bamidbar 28; 26

אמר רבי טוביהו ברבי אליעזר ז"ל, חזרתי על כל עניני המועדות ולא מצאתי חג שבועות שנקרא עצרת, ורבותינו ז"ל קראו בכל מקום עצרת לחג השבועות והוא לשון תרגום, דאמר אונקלוס הגר בעצרתכון.

Rabbi Tuviah bar Rebbe Eliezer said: I have looked over all the sources connected to the festivals and I have never found that Shavuos is called Atzeres. Yet our Sages of the Talmud always refer to Shavuos as Atzeres. This is based on the Aramaic translation, because Onkelos writes b'atzeretchon in your Atzeres)

HARVESTING THE OMER

5 Mishna Menachos chapter 10; mishna 3 - 4

כיצד היו עושים שלוחי בית דין יוצאים מערב יום טוב ועושים אותו כריכות במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור וכל העיירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שחשכה אומר להם בא השמש אומרים הין בא השמש אומרים הין מגל זו אומרים הין מגל זו אומרים הין קופה זו אומרים הין קופה זו אומרים הין בשבת אומר להם שבת זו אומרים הין שבת זו אומרים הין אקצור והם אומרים לו קצור אקצור והם אומרים לו קצור שלשה פעמים על כל דבר ודבר והם אומרים לו הין הין הין כל כך למה מפני הביתוסים שהיו אומרים אין קצירת העומר במוצאי יום טוב:

קצרוהו ונתנוהו בקופות הביאוהו לעזרה היו מהבהבין אותו באור כדי לקיים בו מצות קלי דברי רבי מאיר וחכמים אומרים בקנים ובקליחות חובטים אותו כדי שלא יתמעך נתנוהו לאבוב ואבוב היה מנוקב כדי שיהא האור שולט בכולו שטחוהו בעזרה והרוח מנשבת בו נתנוהו ברחיים של גרוסות והוציאו ממנו עשרון שהוא מנופה משלש עשרה נפה והשאר נפדה ונאכל לכל אדם וחייב בחלה ופטור מן המעשרות רבי עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות בא לו לעשרון ונתן שמנו ולבונתו יצק ובלל הניף והגיש וקמץ והקטיר והשאר נאכל לכהנים:

How would they reap the Omer? The messengers of the Beit Din went out on the evening of the festival and tied them into bunches before they were cut to simplify the reaping. And all the neighboring towns assembled there so that it may be reaped in great publicity. When it became dark, he (the appointed reaper) said to them: 'has the sun set?' They said, 'yes'. 'This sickle?' They said, 'yes'. 'This sickle?' he repeated. They said 'yes'. 'This basket?' They said, 'yes'. 'This basket?' her repeated. 'Yes', they said. If it was Shabbat he also said to them 'On this Shabbat?' they said 'yes'. 'This Shabbat?' he repeated. They said, 'yes'. 'Shall I reap?' and they said to him 'reap!' 'Shall I reap?' and they said to him 'reap!' Three times for each thing, and they replied 'yes, yes, yes'. Why did they have to repeat it so many times? Because the Baitusim used to say that the Omer is not done at the end of the festival (but only on the Sunday after the festival).

They reaped it and put it into the baskets, brought it into the Azara (temple courtyard), singed it with fire to fulfil the mitzvah that it should be parched. This is the opinion of Rabbi Meir But the Sages say: they beat it with reeds and stems of cabbage so that it should not be crushed. They put it into a (brass) tube, and the tube had holes in so that the fire should reach all of it. They spread it out in the Azara and the wind blew at it (to dry it and extract the moisture). They put it into a grist mill (to separate the bran) and took out from it an isaron (of fine flour) which was sifted in 13 sieves (each one finer than the other). The rest was redeemed so that it could be eaten by anyone, and it requires taking of challa but is exempt from ma'aser. Rabbi Akiva says it is obligated in both challa and ma'aser He came to the isaron and put its oil on it and its frankincense. He (the person doing the Omer ritual) poured, mixed, waved it and brought it to the altar He took a handful and burnt it and the remainder was eaten by the Cohanim.

SHAVUOS AS DAY OF JUDGMENT

6 Mishna Rosh Hashanah chapter 1; mishna 2

בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר (תהלים ל"ג) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים:

At four times in the year the world is judged. On Pesach for the crops. On Atzeres (Shavuos) for the fruit of the trees. On Rosh Hashana all the inhabitants of the earth pass before Him single file, like sheep, as the verse states: "Who creates their hearts together, who understands all their actions" (Tehillim 33; 15). On Chag (Succot) they are judged for water.

SHAVUOS- PILGRIMAGE FESTIVAL

7 Mishna Bikurim chapter 1; mishna 6

מעצרת ועד החג מביא וקורא מן החג ועד חנוכה מביא ואינו קורא.

Between Atzeres and Chag (Succot) one may bring the bikurim and read the declaration (from Devarim 26; 3 and 5-11). From Chag until Chanukah one may bring but does not read the declaration.

8 Mishna Bikurim chapter 3; mishna 2 - 4

כיצד מעלין את הבכורים כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעיר של מעמד ולנין ברחובה של עיר ולא היו נכנסין לבתים ולמשכים היה הממונה אומר קומו ונעלה ציון אל בית ה' אלהינו:

הקרובים מביאים התאנים והענבים והרחוקים מביאים גרוגרות וצמוקים והשור הולך לפנייהם וקרניו מצופות זהב ועטרת של זית בראשו החליל מכה לפנייהם עד שמגיעים קרוב לירושלם הגיעו קרוב לירושלם שלחו לפנייהם ועטרו את בכוריהם הפחות הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם לפי כבוד הנכנסים היו יוצאים וכל בעלי אומניות שבירושלם עומדים לפנייהם ושואלין בשלומם אחינו אנשי המקום פלוני באתם לשלום:

החליל מכה לפנייהם עד שמגיעין להר הבית הגיעו להר הבית אפילו אגריפס המלך נוטל הסל על כתפו ונכנס עד שמגיע לעזרה הגיע לעזרה ודברו הלויים בשיר ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי (תהלים ל):

How do they take the bikurim to the Temple? All the small towns of that week's ma'amad (roster of villagers who 'guarded' the temple) assembled in the town of the ma'amad, stayed the night in the street of that house and did not enter their houses. Early in the morning the appointed leader would say 'Get up! Let us go to Tzion and the house of G-d'.

Those that were near to Yerushalayim brought figs and grapes, those who were far brought dried figs and raisins. An ox went before them; its horns were covered with gold and a crown of olive leaves was on its head. The flutes played before them until they came close to Yerushalayim. When they were near to Yerushalayim they sent messengers and decorated their bikurim. The governors, the chiefs and the messengers came out to greet them. They would go out in the order of importance of those arriving. All the craftsmen of Yerushalayim stood before them and greeted them, saying, 'our brothers from such and such a place, come in peace'.

The flute played before them until they reached the Temple Mount. When they reached the Temple Mount even King Agrippa would put his basket on his shoulder and enter until he reached the azara. When they reached the azara the Levi'im sang "I will praise You G-d, for You have raised me up and not allowed my enemies to rejoice over me" (Tehillim 30).

9 Josephus The War of the Jews chapter 1; section 13

3. Now when that festival which we call Pentecost was at hand, all the places about the temple, and the whole city, was full of a multitude of people that were come out of the country.

10 Josephus The War of the Jews chapter 6; section 5

Moreover, at that feast which we call Pentecost, as the priests were going by night into the inner [court of the temple,] as their custom was, to perform their sacred ministrations, they said that, in the first place, they felt a quaking, and heard a great noise, and after that they heard a sound as of a great multitude, saying, "Let us remove hence."

RECEIVING THE TORAH

11 Talmud Bavli Shabbat 86b - 87a

תנו רבנן: בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל. רבי יוסי אומר: בשבעה בו. אמר רבא: דכולי עלמא - בראש חדש אתו למדבר סיני, כתיב הכא (שמות יט) ביום הזה באו מדבר סיני, וכתיב התם (שמות יב) החדש הזה לכם ראש חדשים, מה להלן - ראש חדש, אף כאן - ראש חדש. ודכולי עלמא - בשבת ניתנה תורה לישראל, כתיב הכא (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב התם (שמות יג) ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה, מה להלן - בעצומו של יום, אף כאן - בעצומו של יום. כי פליגי - בקביעא דירחא; רבי יוסי סבר: בחד בשבא איקבע ירחא, ובחד בשבא לא אמר להו ולא מידי - משום חולשא דאורחא. בתרי בשבא אמר להו (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, בתלתא אמר להו מצות הגבלה, בארבעה עבוד פרישה. ורבנן סברי: בתרי בשבא איקבע ירחא, בתרי בשבא לא אמר להו ולא מידי - משום חולשא דאורחא, בתלתא אמר להו ואתם תהיו לי. בארבעה אמר להו מצות הגבלה, בחמישה עבוד פרישה.

It was taught in a baraisa: On the sixth of the month the Ten Commandments were given to the Israelites. Rabbi Yossi says on the seventh.

Rava says: everyone agrees that they reached the Sinai wilderness on Rosh Chodesh. The verse here states "On this day they came to the wilderness of Sinai" (Shemos 19), and it states there "This month shall be for you the first of the months" (Shemos 10). Just as there the word 'this' refers to Rosh Chodesh, so too here it refers to Rosh Chodesh. And everyone agrees the Torah was given to the Israelites on Shabbos. The verse here states "Remember the day of Shabbos to sanctify it" (Shemos 20), and it states there "Moshe said to the people, 'remember this day' (Shemos 13). Just as there the word 'remember' refers to that very day (of Shabbos), so too here. They only argue as to the date of Rosh Chodesh. Rabbi Yossi holds that Rosh Chodesh was on Sunday. On Sunday Moshe didn't say anything to the people because they were exhausted from the journey. On Monday he said to them "You shall be a kingdom of priests" (Shemos 19). On Tuesday he gave them the instruction to create a fence around the mountain. On Wednesday they separated from their wives. The Rabbis hold that Monday was Rosh Chodesh. On that Monday he didn't tell them anything because of the exhaustion from the journey. On Tuesday he told them "You shall be a kingdom of priests". On Wednesday he gave them the instruction to create a fence around the mountain and on Thursday they separated from their wives.

12 Magen Avraham Orech Chaim 494 introduction

קשה לי היאך אנו אומרים בשבועות יום מתן תורתנו הלא קי"ל כר"י דאמר בז' בסיון נתנה תורה דהא קי"ל דבעי לפרושי ו' עונות כמ"ש בי"ד סי' קצ"ו (וכמדומה שראיתי קושיא זו באיזו פוסק) ולדידן לעולם שבועות בו' בסיון ובאמת הרמב"ם פרק ה' מהלכות אבות הטומאה פסק דא"צ לפרוש רק ג' עונות וכתב הכסף משנה בגירסת הרמב"ם והרשב"א דחכמים סבירא להו ג' עונות ופסק כוותיהו ע"ש - וא"כ מנהגנו הוא על פי הרמב"ם ומ"ש בי"ד כר' יוסי היינו לחומר ומה שקשה עוד דהתורה ניתנה ביום נ"א לספיר' דהא יצאו ממצרים ביום ה' והתורה ניתנה בשבת כבר תי' הי"מ דבא לרמוז לנו י"ט שני של גליות ואפשר דהיינו דקאמר יום א' הוסיף משה מדעתו ואין כאן מקומו.

I find it difficult to understand why we say on Shavuos 'the day of the giving of the Torah'. We hold that the Halacha is like the opinion of Rabbi Yossi who says that the Torah was given on the 7th of Sivan. (Based on the laws of Nida and separation between husband and wife for 6 '12 hour' periods, which are learnt from the separation between husband

and wife at the time of the giving of the Torah Yoreh Deah 196). Yet Shavuos always fall on the 6th of Sivan. The truth is that the Rambam (chapter 5 of Hilchot Avot Hatumah) says that there only needs to be a 3 '12 hour' periods, and the Kesef Mishna explains that according to the Talmudic text of the Rambam and the Rashba the opinion of the Sages was only 3 '12 hour' periods and the Rambam holds like that opinion. Therefore it may be that our custom on Shavuos is based on the Rambam, and the fact that we hold like Ravbi Yossi in the laws of Nida is based on stringency.

What is also difficult to understand is that the Torah was given on the 51st day of counting. We left Egypt on a Thursday, but the Torah was given on Shabbat (seven weeks later making a total of 51 days). This has already been explained that it comes to allude to us the concept of second day yomtov outside of Israel. This may be what the Talmud means when it says that Moshe added an extra day of preparation from his own opinion. This is not the place for a fuller discussion of this topic.

What is also difficult to understand is that the Torah was given on the 51st day of counting. We left Egypt on a Thursday, but the Torah was given on Shabbat (seven weeks later making a total of 51 days). This has already been explained that it comes to allude to us the concept of second day yomtov outside of Israel. This may be what the Talmud means when it says that Moshe added an extra day of preparation from his own opinion. This is not the place for a fuller discussion of this topic.

SHAVUOS CUSTOMS: TIKUN LAIL SHAVUOS

13 Magen Avraham Orech Chaim 494 introduction

איתא בזוהר שחסידיה הראשונים היו נעורים כל הלילה ועוסקים בתור' וכבר נהגו רוב הלומדים לעשות כן ואפשר לתת טעם ע"פ פשוטו לפי שישראל היו ישנים כל הלילה והוצרך הקב"ה להעיר אותם כדאיתא במדרש לכן אנו צריכים לתקן זה:

The Zohar says that the early pious ones would stay awake all night on Shavuos and learn Torah. Nowadays our custom is for most learned people to do so. Perhaps the reason is based on the fact that the Israelites slept all night long and G-d had to wake them when he wanted to give them the Torah, as it says in the Midrash. Therefore we have to repair this.

14 Mishna Brura 494; 1

ואיתא בשו"ע האר"י ז"ל דע שכל מי שבלילה לא ישן כלל ועיקר והיה עוסק בתורה מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק.

The Shulchan Aruch Ha'Ari it says: You should know that anyone who doesn't sleep at all on the night of Shavuos, but stays awake and learns Torah is guaranteed that he will survive the year and no damage will happen to him.

SHAVUOS CUSTOMS: AKDAMOS

15 Mishna Brura 494; 2

וקורין בראשון וכו' - והמנהג לומר אקדמות והסכימו כמה אחרונים לומר זה קודם שמתחיל הכהן לברך על התורה וכן המנהג כהיום בכמה קהלות אכן יציב פתגם שאומרים ביום שני בעת קריאת הפטרה נתפשט באיזה מקומות לאמרו אחר פסוק ראשון של הפטרה:

The custom is to say Akdamos. The consensus of many Acharonim is that it should be said before the Cohen says the bracha for the Torah reading, and this is the minhag nowadays in many communities. However Yetziv Pisgam which is said on the second day (in chutz la'aretz) before the Haftorah is usually said after the first verse of the Haftorah.

SHAVUOS CUSTOMS: EATING DAIRY FOODS

16 Shulchan Aruch Orech Chaim 494

ונוהגין בכל מקום לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות; ונ"ל הטעם שהוא כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח, זכר לפסח וזכר לחגיגה, כן אוכלים מאכל חלב ואח"כ מאכל בשר וצריכין להביא עמהם ב' לחם על השלחן שהוא במקום המזבח, ויש בזה זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים.

The custom is to eat dairy foods on the first day of Shavuos. It seems to me that the reason for this is like the two cooked dishes that we eat on Pesach, as a reminder of the Pesach and Chagiga sacrifices, so too on Shavuos we eat dairy followed by meat, and we must have two separate loaves of bread on the table, which symbolically represents the
altaRabbi In this way we have a reminder of the two loaves of bread that were offered on Shavuos, the day of Bikurim.

17 Mishna Brura 494; 12

מאכלי חלב - עיין מ"א ואני שמעתי עוד בשם גדול אחד שאמר טעם נכון לזה כי בעת שעמדו על הר סיני וקבלו התורה [כי בעשרת הדברות נתגלה להם עי"ז כל חלקי התורה כמו שכתב רב סעדיה גאון שבעשרת הדברות כלולה כל התורה] וירדו מן ההר לביתם לא מצאו מה לאכול תיכף כ"א מאכלי חלב כי לבשר צריך הכנה רבה לשחוט בסכין בדוק כאשר צוה ה' ולנקר חוטי החלב והדם ולהדיח ולמלוח ולבשל בכלים חדשים כי הכלים שהיו להם מקודם שבישלו בהם באותו מעל"ע נאסרו להם ע"כ בחרו להם לפי שעה מאכלי חלב ואנו עושין זכר לזה:

Dairy foods look a the Magen Avraham and his reasons. I heard in the name of a great man another reason which his correct. The Israelites stood at Mount Sinai and received the Torah (even though they only heard the Ten Commandments, they contained within them all the other parts of the Torah, as explained by Rav Saadiah Gaon). Afterwards they returned to their homes, but were not able to eat meat products immediately, because that requires preparation shechita with a knife which is sharp and checked, removal of the sciatic nerve, forbidden fats and blood. It requires soaking and salting, then must be cooked in new pots, because all their existing pots would have been used for non-kosher food. Therefore they chose to eat dairy at that time. Nowadays we also eat dairy in remembrance of this.

18 Mishna Brura 494; 13

ביום ראשון וכו' - גם נוהגין בקצת מקומות לאכול דבש וחלב מפני התורה שנמשלה לדבש וחלב כמש"כ דבש וחלב תחת לשונך וגו':

On the first day Some people also have the custom to eat honey with milk because the Torah is likened to honey and milk, as the verse states: "Honey and milk are under his tongue" (Shir Hashirim 4; 11).

19 Mishna Brura 494; 14

כמו השני תבשילין וכו' כן אוכלים וכו' - ר"ל כשם שבפסח עושין זכר לקרבן כן אנו צריכין לעשות בשבועות זכר לשתי הלחם שהיו מביאין וע"כ אוכלים מאכלי חלב ואח"כ מאכל בשר וצריכין להביא עמהם שתי לחמים דאסור לאכול בשר וחלב מלחם אחד ויש בזה זכרון לשתי הלחם:

Just like the two cooked dishes ... so we eat... - in other words, just as on Pesach we have a reminder to the Pesach sacrifice, so too on Shavuos we have to make a remembrance of the two loaves of bread that were brought in the Temple. Therefore we eat dairy foods and afterwards meat foods. Each one requires separate bread to accompany it, because it is forbidden to eat from the same loaf of bread with both milk and meat, and in this way we remember the two loaves from the Temple.

SHAVUOS CUSTOMS: DECORATING WITH TREES AND FLOWERS

20 Shulchan Aruch OC 494

ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בב"ה והבתים, זכר לשמחת מתן תורה.

Our custom is to decorate the Synagogues and houses with plants on Shavuos as a reminder of the happiness of the Giving of the Torah.

21 Magen Avraham Orech Chaim 494; 5

נוהגין להעמיד אילנות בבה"כ ובבתים ונ"ל הטעם שיזכירו שבעצרת נידונין על פירות האילן ויתפללו עליהם:

The custom is to put trees in the Synagogues and houses. It seems to me that the reason for this is that on Atzeres (Shavuos) we are judged for the fruit of the trees, and we should pray for them.

22 Mishna Brura 494; 10

זכר לשמחת מתן תורה - שהיו שם עשבים סביב הר סיני כדכתיב הצאן והבקר אל ירעו וגו'.

As a reminder of the happiness of the Giving of the Torah because there were plants growing around Mount Sinai, as we see from the verse "The sheep and cattle may not graze..." (Shemos 34; 3)

23 Mishna Brura 494; 10

והגר"א ביטל מנהג זה משום שעכשיו הוא חק העמים להעמיד אילנות בחג שלהם:

The Vilna Gaon did away with this custom because nowadays it is a custom of the non-Jews to set up trees for their festival.

SHAVUOS CUSTOMS: BOOK OF RUTH

24 Masechet Sofrim 14; 16

ונהגו העם לאומרה... ברות, במוצאי יום טוב הראשון של עצרת עד חציו, ומשלים במוצאי יום טוב האחרון, ויש אומרים בכולן מתחילין במוצאי שבת שלפניהם. ונהגו כן העם, שאין הלכה נקבעת עד שיהא מנהג.

The people have a custom to read ... the book of Ruth on the evening after the first day of Atzeres before midnight, and to complete it on the evening after the second day. Some say that we begin on the evening after the Shabbat preceding. This is the custom of the people, and the halacha is not fixed until there is a minhag.

25 Shaarei Teshuva Orech Chaim 494; 2

ע' לעיל ס"ס ת"ץ שנוהגין לו' רות בשבועות ואא"ז בבכ"ש דף קכ"א כתב הטעם שלפי שדוד המלך ע"ה מת בעצרת והקב"ה ממלא שנותיהם כו' ובודאי בעצרת נולד ומגילת רות נכתב לייחס דוד ע"ש.

Look above (490) that the custom is to read the book of Ruth on Shavuos. My grandfather wrote in Bechor Shor (p. 121) that the reason is because Dovid HaMelech died on Atzeres, and G-d completes the years of the righteous (so that they die on their birthday, and in this way live out their full number of years). Certainly he was born on this day. The book of Ruth was written to legitimize Dovid's lineage.

26 Talmud Bavli Yevamos 77a - b

א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט? דקאתי מרות המואביה אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אישתיקו. בעי לאכרוזי עליה, מיד: [ועמשא] חגר חרבו כישמעאל ואמר: כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.

Doeg the Edomi then said to him [Shaul HaMelech], 'Instead of enquiring whether he [Dovid] is fit to be king or not, enquire rather whether he is permitted to enter the assembly or not!' 'What is the reason?' 'Because he is descended from Ruth the Moabiteess'.

Since Doeg submitted all those objections to them and they eventually remained silent, he wanted to make a public announcement against him [Dovid]. Presently [an incident occurred]: [Amasa] girded his sword like an Yishmaeli and exclaimed, 'Whoever will not obey the following halachah will be stabbed with the sword; I have this tradition from the Beth din of Samuel the Ramati: An Ammoni but not an Ammonite [female Amoni]; A Moavi, but not a Moabite [female Moavi]'! ... Samuel and his Beth din were still living.

27 Talmud Bava Basra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות.

Shmuel wrote his book (Shmuel), Shoftim and Ruth.